

S'Esclop

14

Quadern cultural

II època, any III
3,25 €

Mallorca, març-abril 2004

NÚRIA ALBÓ
ÒSCAR AGUILERA
LOUIS ARAGON
IRENE BOADA
VICENÇ CALONGE
ÀNGELS CARDONA
J. F. DELGADO
MARIA TERESA FERRER
BIEL FLORIT
MANEL GARCIA GRAU
PAU JANER
DOLORS JIMENO
LLUÏSA JULIÀ
F. LA ROCHEFOUCAULD
FRANCESC LLADÓ
TOMEU MARTÍ
M. MERCÈ RODRÍGUEZ
LLORENÇ MÓRA
JAUME MUNAR
GÉRARD NOIRET
JORDI PÀMIAS
TERESA PASCUAL
J. PÉREZ MONTANER
JOSEP PIZÀ I VIDAL
JAUME POMAR
PONÇ PONS
CÈLIA RIBA
MIQUEL ÀNGEL RIERA
ISABEL ROBLES
GABRIEL S. T. SAMPOL
RAFAEL SERRA COSTA
LLUÍS SERVERA
GUILLEM SIMÓ
ÀNGEL TERRON
MATIES TUGORES
JOSEP FERRAN VALLS
TOMEU VANRELL
ANTÒNIA VICENS
IL·LUSTRACIONS:
ÀNGEL BALDOVINO
FRANCESC BONET
FRANCESC CALVET
TITO CITTADINI
LLUÍS FLORENÇ
ANTONI GELABERT
JOAN
JOAN MARÍ I VIDAL
ESTEVE MARTÍ
JOSEP MAS
MARILÚS MIRANDA
RAINELDA PALERM
FCO. PÉREZ MARTÍNEZ
TOMEU PINYA OLIVER
TONI RIERA
SERAFÍ SARD BRUNET
TONI TOMÀS

Francisco Pérez Martínez

Editor: **S'Esclop**
associació cultural

Director:
Joan Fullana
<joanfullana@terra.es>

Consell de Redacció:
Rainelda Palerm
Gaspar Servera
Miquel J. Servera
Magdalena Vidal

Administració:
S'Esclop

Apartat de Correus 332
07181 Palmanova (Calvià)

Telèfons:
971 - 439209
971 - 693933
Fax:
971 - 734012
<sesclap@hotmail.com>

Publicitat:
639 - 954223

Coberta:
Fco. Pérez Martínez

Disseny:
Joan Fullana
Miquel J. Servera

Tractament d'imatges:
J. Domènech
Miquel Ensenyat
Iñaki Macià
Miquel J. Servera

Impressió:
Loracar SL

Dipòsit legal:
PM-2551-2003

NÚRIA ALBÓ	3
ÒSCAR AGUILERA	11
LOUIS ARAGON	15
IRENE BOADA	3
VICENÇ CALONGE	3 i 5
ÀNGELS CARDONA	19
J. F. DELGADO	3
MARIA TERESA FERRER	8
BIEL FLORIT	3
MANEL GARCIA GRAU	3 i 6-7
PAU JANER	26
DOLORS JIMENO	3
LLUÏSA JULIÀ	3
FRANÇOIS LA ROCHEFOUCAULD	23
FRANCESC LLADÓ	12 i 13
TOMEU MARTÍ	29
M. MERCÈ RODRÍGUEZ	22
LLORENÇ MÓRA	3
JAUME MUNAR	3
GÉRARD NOIRET	30
JORDI PÀMIAS	3
TERESA PASCUAL	3
JAUME PÉREZ MONTANER	3
JOSEP PIZÀ I VIDAL	20 i 21
JAUME POMAR	15
PONÇ PONS	3
CÈLIA RIBA	3
MIQUEL ÀNGEL RIERA	13
ISABEL ROBLES	3
GABRIEL S. T. SAMPOL	3 i 23
RAFAEL SERRA COSTA	18
LLUÍS SERVERA	3
GUILLEM SIMÓ	16 i 17
ÀNGEL TERRON	4
MATIES TUGORES	30
JOSEP FERRAN VALLS	27
TOMEU VANRELL	25
ANTÒNIA VICENS	3
<i>IL·LUSTRACIONS:</i>	
ÀNGEL BALDOVINO	27
FRANCESC BONET	18 i 31
FRANCESC CALVET	25
TITO CITTADINI	23
LLUÍS FLORENÇ	32
ANTONI GELABERT	8
JOAN	3
JOAN MARÍ I VIDAL	11
ESTEVE MARTÍ	4
JOSEP MAS	26
MARILÚS MIRANDA	29
RAINELDA PALERM	19
Fco. PÉREZ MARTÍNEZ	1
TOMEU PINYA OLIVER	21
TONI RIERA	22
SERAFÍ SARD BRUNET	14
TONI TOMÀS	7

S'ha fet un tiratge de 501 exemplars numerats del 0 al 500. Aquest és el número ~~8~~—

S'Esclop no té el suport econòmic de cap institució privada ni rep ajudes de cap organisme autonòmic o municipal.

DES D'ALGAIDA A MONTUÏRI

*Tant és ara com abans
perquè això ja ve d'enrera,
no hi ha més que una senyera
dels Països Catalans.*

A Pere Capellà, en homenatge

Llorenç Móra

Com soldats de guaita
respirem, dels dolls dels teus mots, l'ànima de la
terra.
Obre l'oblit els seus pous d'incertesa
però el record profund encèn versos d'amor
i una senyera d'esperança.
El camí que vares traçar és ple de roselles blanques,
el teu exemple canta més que les paraules
i el teu enyor allarga pàgines de gaubança:
has deixat sobre la història
solcs i sínies amb què refer el camí del nostre
poble.
Com tu saps, sols si la força neix del fons de l'arrel
pot vèncer la tenebra de l'oblit.

Com soldats de guaita
seguim el teu senyal i els teus mots,
insurrectes encara sota la gebrada:
sols així retrobarem la via de l'esperança nova
que ens durà, algun dia, a la república en llibertat,
aquesta pàtria que somniares i llaurares
entre les síl·labes germinades de roselles.

Inèdit

Escrit conjuntament, vers a vers, durant el trajecte en autobús, el dissabte dia 20 de març de 2004, de Montuïri a Algaida, Mallorca, on la nit del dia 19 es lliuraren els Premis «Cavall Verd» i s'homenatjà la figura de Pere Capellà i Roca.

Els autors del poema són:

**Antònia Vicens,
Manel Garcia Grau,
Teresa Pascual,
Ponç Pons,
Jordi Pàmias,
Jaume Pérez Montaner,
Isabel Robles,
Biel Florit,
Irene Boada,
Dolors Jimeno,
Cèlia Riba,
Lluïsa Julià,
Biel de la S.T. Sampol,
Vicenç Calonge,
Lluís Servera,
Jaume Munar,
J.F. Delgado,
Núria Albó.**

Joan, 14 d'abril de 2002

A Bartomeu Fiol

Un aspre esquerp per a la tija enaspra,
ja que la idea alena amb hèlix magra
entre els clivells del fang rendit de l'agre;
no pas en fi joiell de car diaspre.

Sona la veu dels vers poetes aspra.
No és pas el sec poema com tanagra
de joc, sinó mesura de vinagre,
dels cups del temps al mas de Son Cabaspre.

No hi ha sendera viva amb la jactància
de les volutes àuries dels versos,
l'home es cansa amb el cant sense comanda.

No és benefici, sols encletxa d'ànsia,
el degotall que ens mulla a tots immersos
en la suor del tall sens propaganda.

A favor vostra

Mama l'infant tendre el primer calostre
mentre tranquil·la en braç matern reposa
la vida, en el misteri, ara desclosa
que en el batec del cor sentim ben nostre.

Tan pura és l'alegria que se'm mostra,
és tan suau l'alè que té l'esposa
que tot dolor de part empeny com nosa
mentre inunda de somriure el rostre.

Passen els anys, mes la tendror del tacte
i la mirada amb palpitant pupil·la
no perden mai dels nous nascuts contacte

malgrat que amb feina lassa el cos vacil·la.
No es trencarà jamai l'hermètic pacte
fins al darrer fer mot de la Sibil·la.

Àngel Terron

Del poemari inèdit *Sons Nets*

Esteve Martí

Antoni Vidal Ferrando i l'obra d'art

En les llargues converses mantingudes amb l'amic i mestre Antoni Vidal Ferrando, he pogut constatar la seva dèria en els seus intents de recerca de la bellesa per aconseguir en cada un dels seus llibres publicats una autèntica obra d'art. Això que sembla tan bo de dir exigeix un esforç superlatiu, d'aquí que el símil que fa el nostre estimat escriptor comparant-se amb el jugador de futbol que cau, s'aixeca, sofreix, gaudeix i es retira del camp amb la camisa ben suada (sinònim d'esforç i de donar-se) és extrapolable, excepte en l'apartat econòmic, a la feina de l'escriptor que sofreix amb els seus personatges, amb la seva total llibertat davant el full en blanc en una lluita cap a la perfecció que és gairebé inassolible tractant de trobar motius al temps que se'ns escapoleix d'entre les mans, protegint-se contra la ignorància i la supèrbia de l'amor i de la mort. Però l'ànim disposat i un saber-se útil dins la societat en què viu i es relaciona el conhorta.

I com construeix el nostre poeta les seves obres d'art?

Ell mateix ens ho conta, en una entrevista que li va fer n'Antoni Miquel Planas, quan se li demana si creu en la inspiració o en la feina: *"Un poema neix de moltes maneres i depèn del mètode de treball. Pot sortir de dins teu, se t'imposa, o el pots trobar fora, encara que has de saber buscar-lo. En el meu cas, he tengut etapes, tal vegada per la necessitat de novetat i canvis. De totes maneres, tot allò que faig quasi sempre em sol suposar un esforç titànic"*.

Jo afegiria que n'Antoni Vidal Ferrando aposta pel risc calculat, així alguns del seus llibres poden ser estudiats, fins i tot, des d'un punt de vista de la numerologia, és el cas de *Els colors i el zodíac*, *Cartes a Lady Hamilton*, *Calvari*, *El batec de les pedres* i *Cap de cantó*, la qual cosa, a més, ens introdueix en el fet arquitectònic de cada una d'aquestes partitures literàries. També la conjugació entre forma i contingut dota la seva poesia d'un alt valor rítmic. I a més de tot això, la gosadia en la metàfora, el suggeriment tan subtil, i la delicadesa en l'expressió talment un adagi encisador que afalaga els sentits del lector.

El nostre poeta estima les paraules i ho fa totalment, sense esclatxes, sense grandiloqüències, sense complexos. Així és un fidel seguidor d'aquella definició de poesia que el seu mestre Blai Bonet contava: *Tu mira aquestes dones que pareixen neurastèniques i, amb un*

llautó, comencen a fregar i a fregar perquè quedi brillant. Fa mitja hora que el llautó resplendeix i encara freguen. Això és la poesia al més alt nivell. Perquè allò que poleixen ja no és el llautó, poleixen el seu esperit. La poesia és exactament això, aquest frenesí per fer-ho tot més lluent.

La poesia d'Antoni Vidal Ferrando es renova una i altra vegada per donar-nos en cada llibre noves formes, nous colors, noves sensacions. La seva és una poesia que es recolza en la memòria i en la bellesa com únics vaixells per endinsar-se en aquest món nostre on

tot el que val la pena passa per una interrogació constant, com la major part dels infants que, en la seva meravellosa ingenuïtat, ens arriben a atabalar amb tanta i tanta pregunta.

Sí, n'Antoni Vidal Ferrando ens ha confessat que, per a ell, la poesia és una via paral·lela a la raó. És un art i l'home fa art perquè la raó no li basta per entendre el món. L'art no està en contra de la raó, sinó que és un camí complementari. Per això, més que les respostes li interessin les preguntes, perquè les respostes solen tenir massa contingut dogmàtic mentre que les preguntes donen LLI BER TAT.

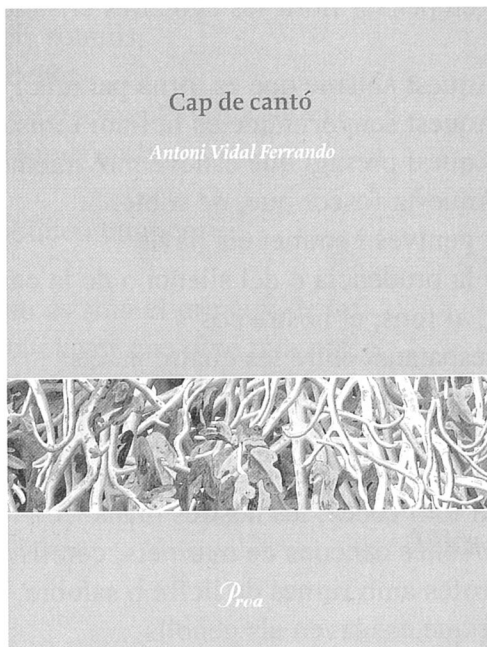
Sols em resta donar les gràcies a n'Antoni Vidal Ferrando per aquest nou llibre de poemes *Cap de cantó*. Els seus versos enalteixen la nostra llengua. I com a mostra el poema que du per títol "L'hivern i la bellesa":

*Després d'agenollar-me devotament com feia
Fra Angelico, abans de pintar el cel serè
de l'antiga Florència, no he trobat la bellesa.
Ni l'he trobada en l'ordre noble dels temples grecs
o en les extenses platges de la literatura.
Per sempre inassolible, ha esdevingut distància
a qualche tornaveu; i tenen fred els pètals
rosats dels ametlers quan escric el seu nom.*

Vicenç Calonge i Gustà

Presentació de *Cap de Cantó*

Febrer 2004.

La clau mestra

*A Ponç Pons,
poeta pessoà i de la llum.*

Aquest poema és la clau mestra
que obre, de bat a bat, totes les cancel·les,
el vitrall que llesca la ferum de la servitud
més enllà dels versos que no saben viure i no saben dir-se
i sols serveixen per fer florir les egòlatres crisàlides
dels poetes.

Aquest abisme que es torna paraula i presagi.
Aquest senyoriu que es fa llum i misteri.
Aquest presagi que esdevé moviment i aire.
Aquesta foscor que, de sobte,
ens glaça les genives i sotmet els llavis
a la presó de la prudència o del silenci o de la cautela.

I, al fons, el nostre cos
esporuguit i esbatanat entre les quatre parets
del viure més dòcil i tosc.

Si la llum fóra el pont,
la nostra cara esdevindria el tràngol de l'aigua.

Si fóra l'oceà, les nostres mans
esdevindrien velles cançons de mariners, coralls
de velles estrofes amb ritmes de llefre o salobre,
onades d'ahir que es claven als genolls
i rebenten les ninetes dels dies.

Aquests ocells que ja no volaran mai més
per les marjals malmeses i enverinades del meu poble.
Aquest verb que mai tornarà a asclar la vida arran de l'ànima.
Aquesta manera d'esbrinar el món
tal com no marquen ni vells cànons ni mètodes caducs:
aquesta llum que em cega els ulls
la voldré sempre encastada
entre el camí que marca la clepsidra
i la ronda constant i inabastable del firmament.

Sé que he segurament he consumit
la meitat de l'arena del meu rellotge,
que aviat la nau serà als confins de la mar,
que molts monstres empresonats
gaudiran de la llum i de la nafra,
que durant aquests jorns de primavera
el mot tornarà a ser un lleu moviment de fulles seques
en el boscam esfilagarsat de la memòria
i que l'àncora dels desigs
guarirà les veus que mai em vaig atrevir a pronunciar.

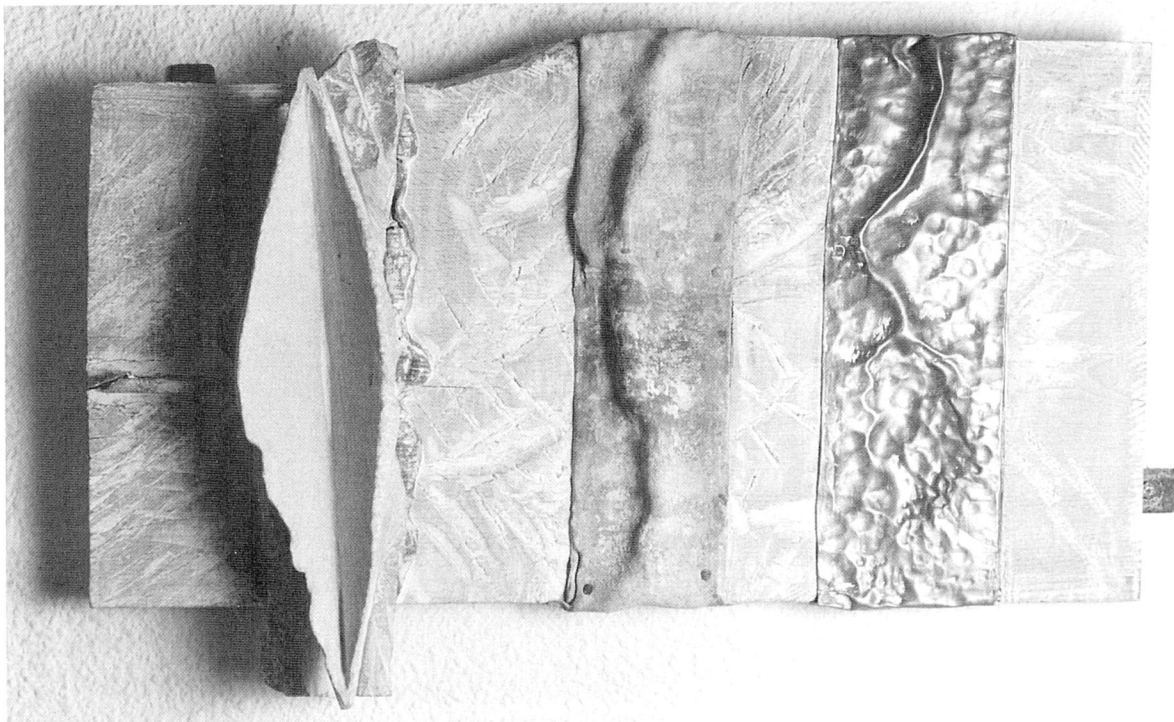
Quan això passe
no oblideu deixar encès el vell canelobre
que hi ha al mig de la cambra dels somnis,
no oblideu pagar els meus pocs deutes
i penseu que mentre feu això jo estic armant l'arboradura
de l'humil navili que em conduirà més enllà
del riu dels vius i dels morts.

Quan això passe no oblideu tampoc
posar ben alt aquest gresol
perquè us anuncie l'abisme que no és sinó el principi de tot,
perquè us diga que el poema és el clauer que obre tota presó,
perquè us proclame que l'univers cap tot dins d'un mot
i que nosaltres sols som el sagí, el reflex i la brosta
del seu esclat.

Manel Garcia Grau

Castelló de la Plana (País Valencia)
(febrer de 2004, inèdit)

Toni Tomàs, escultura

CAU FERRAT

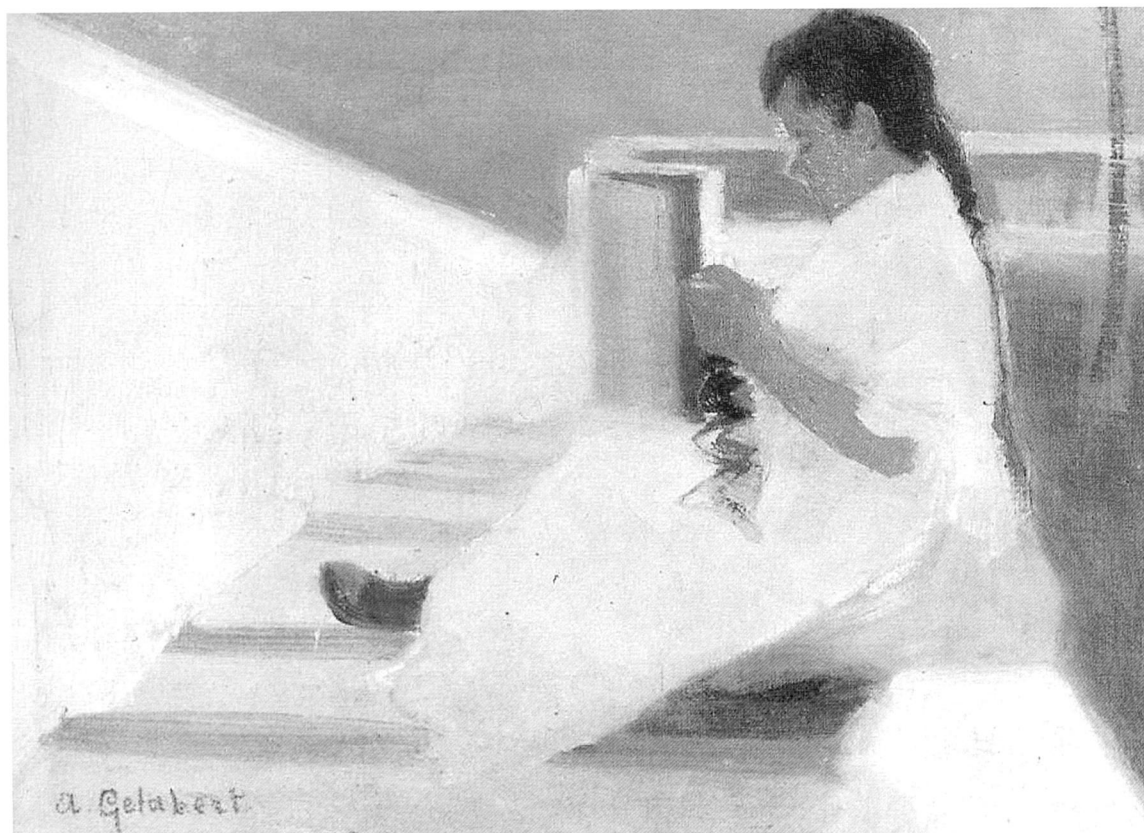
Veus de poetes
reneixen de les aigües
traspasant murs
i trenquen l'eco com
estàtues de sal.

ES TORRIÓ DES CAP

Plou fang en el racó llunyà de l'Illa.
Un eixam de mosques detura el temps
allà on els homes hi graten tombes.
Neix podridum als marges de la terra
mentre els carronyes cerquen el bocí.
Avui les deixalles ens obrin greses
i ningú deté el pas de la maror.
Es Torrió mira vers l'infinit.

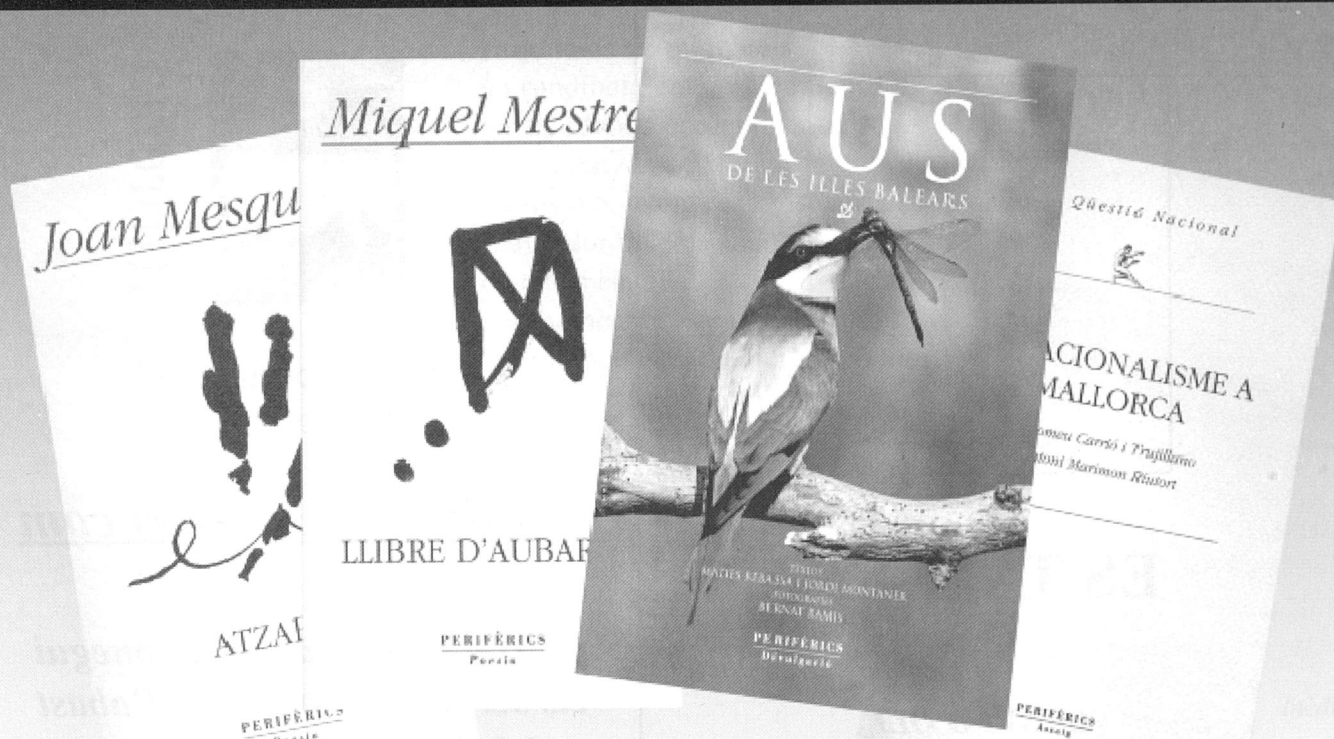
Maria Teresa Ferrer Escandell

Inèdits

Antoni Gelabert, oli: Dona filant

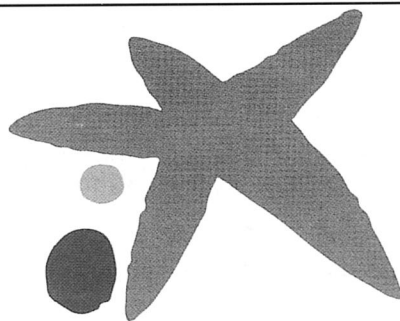
NOVETATS DE PERIFÈRICS

A TOTES LES LLIBRERIES

PERIFÈRICS

Can Serinyà 9, 2n - 07003 Palma (Mallorca) - Tel. (971) 72 79 39 - Fax (971) 71 95 65 - baltar2@baltar.infonegocio.com

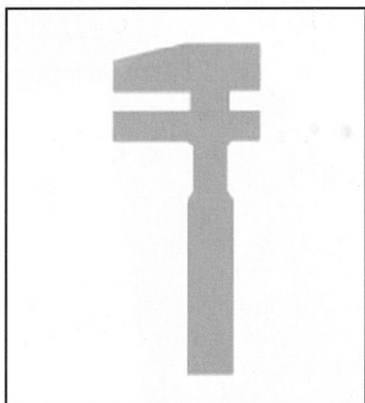

"la Caixa"

235 Oficines
al seu servici

*L'oficina de Joan Alcover,
07006 Palma,
al seu servici*

Joan & Pedro

ES TALLER

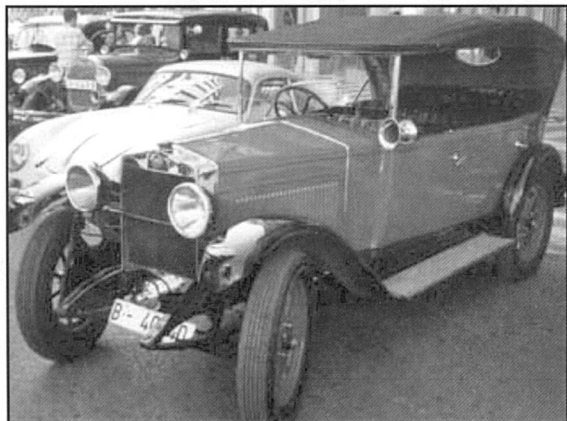
**CANVI D'OLI
ESPECIALISTES EN FRENS
CÀRREGUES D'AIRE CONDICIONAT
(AC)**

**POSTA A PUNT DE MOTOR
FRENÒMETRE (ITV)
LI PASASAM LA ITV
SENSE CITA PRÈVIA**

**Telèfon i fax 971 75 53 65
C/ General Riera, núm. 25, baixos
07003 Palma**

**Servei de carretera 24 horas
telèfon 971 47 15 38**

www.comercialmallorca.com

S AGITARI

llibreria

**Llibreria especialitzada
en poesia**

www.libreriasagitari.com

***Entri a la nostra web i conegui
els serveis que posam a l'abast
dels interessats en Poesia i
Literatura***

- Llistat per autors o títols
- Llistat de novetats i incorporacions al nostre fons
- Informació telefònica:
971 73 06 08
- Informació i comandes per fax:
971 28 33 88
- Informació i comandes per correu electrònic

xabraham@teleline.es

**Servei de venda amb lliurement
contra reemborsament**

**Servei de recerca de títols
de qualsevol especialitat**

***Carrer de Joan Miró, 62
07015 Palma de Mallorca***

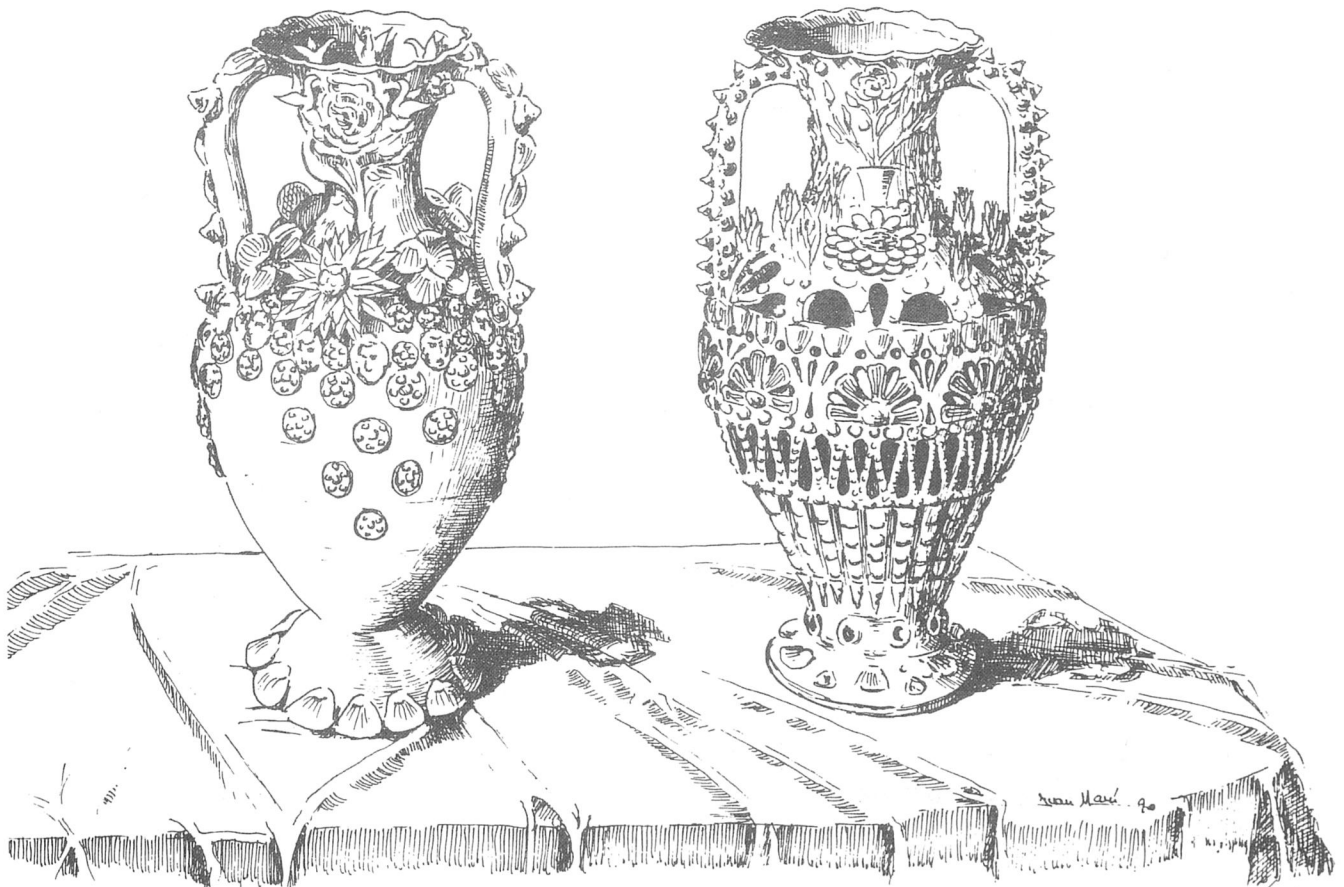
Pàrquing a 50 metres

Autoretrat

Arquitecte de mi mateix,
 un rondineig em neix pell enfora,
 on els revolts perden identitat
 i em guanyen perifèries
 (si fos metge em diagnosticaria pel·lagra).
 Llaurador de pèls sudorosos,
 de mans encallades,
 i amb unes insostenibles ganes d'ensalivar
 tot allò que trob de nici i hipòcrita
 i fer-ho de forma grollera
 (si fos sociòleg em qualificaria d'antisocial).
 Pecador setanta cops set penedit,
 pidolaire de la redempció,
 amb la certesa que tard o d'hora
 totes les coses, fins i tot les humanes,
 coneixeran un jorn llur justícia
 (si fos teòleg gosaria dir-me creient).

Inèdit

Òscar Aguilera i Mestre

Joan Marí i Vidal, dibuix a la tinta: Gerretes de Felanitx

Una carta de Miquel Àngel Riera

Durant la meua etapa de mestre d'EGB, donava classes de llengua i literatura catalanes a segona etapa. Per tal d'engrescar els alumnes en la lectura, intentava posar-los en contacte amb la realitat literària exterior. En aquest intent, un any vaig convidar Josep Maria Llompart perquè vengués a explicar què era poesia i a recitar alguns poemes als alumnes de vuitè. No cal dir que l'experiència fou memorable no només pels alumnes, sinó per a mi mateix i gosaria dir que, així mateix, per a Llompart, el qual, al final d'aquella experiència, després de fer unes preguntes als alumnes sobre quins dels poetes preferien, em comentava: "Veus que els que han agradat més són tots de l'escola mallorquina!" Però, el relat d'aquesta experiència el deix per un altre dia.

Ara us voldria parlar d'una altra que va tenir lloc posteriorment. Va ser en el curs 1990-1991. La primavera d'aquell any, vingué a Sa Pobla Pep Tosar a fer un recital de poemes de Miquel Àngel Riera al qual assistirien els meus alumnes que quedaren entusiasmats amb la poesia de Miquel Àngel i jo vaig aprofitar el seu entusiasme per aprofundir en l'estudi de la seva obra. Per tal de fer-ho, cada un d'ells va realitzar un treball sobre el recital i sobre la poesia de Miquel Àngel Riera. Una vegada acabats, i per tal de treballar l'ortografia i l'escriptura epistolar, els vaig animar a escriure una carta a l'autor manacorí fent-li arribar les impressions que els havien causat els seus poemes amb el compromís, per part meua, de fer-les hi arribar. Així ho vaig fer amb una carta dirigida a Riera en la que li manifestava que les cartes "Són acabades de treure del forn i tal com n'han sortit, només amb les meves correccions ortogràfiques." Al cap de poc temps vaig rebre la sucosa carta que avui us ofereixo com a testimoni de com Riera estava interessat per aquests jovenets i fins a quin punt sabia i estava disposat a connectar amb ells.

Francesc Lladó i Rotger

FRANCESC LLADÓ
SA GRADUADA.
07420 SA POBLA

Apreuats Miquel Àngel;

Els meus alumnes de 8e i jo assistirem fa uns setmanes a un recital de les teves poemes fet per Pep Tosar i altres. Natqut que el recital me s'adaptés gaire a les seves ments encara pocs vegades va agradar prou. Van fer un treball cada un sobre el recital i la teua poesia que va quedar bastant bé i vaig pensar que seria interessant que coneguesses les seves opinions. Són acabades de treure del forn i tal com n'han sortit només amb les meves correccions ortogràfiques.

Pens que els agradaria saber que t'han arribat així que si pots trobar un foradet en les teves ocupacions t'agradaria que ens passessis dos minuts. Si t'interessa algun treball tel demanem amb gust, no tens res que dir-ho.

Una forta abraçada.
FRANCESC LLADÓ

Amb afecte dels seus alumnes de 8^e, curs 90-91

Edu

Margarita Comas

Berta

Monica Mui

Rosa Soriano

Rafael Serra

Ramon Pó

Cristina Soria

Carla

Pedro Seguí

Nadal Comas

M. Antònia

Paula Bladera

Gabriel Camp

Gabriel Pineda

Antoni Seguí

Emilio Paya

Joana Caspi

Pablo Mui

Miquel Àngel Riera

29 de maig del 91

Benvolgut amic Francesc Lladó: moltes, moltes gràcies per l'amable carta i per la tramesa de les d'aquest encantador grup d'alumnes. Tot en conjunt, m'ha emocionat de debò, i ho guardaré entre els papers que m'interessa salvar enmig d'un món on en veig passar tants. A dir veritat, m'interessen més aquestes pinzellades espontànies d'aquesta gent joveníssima que les de molta gent més major a qui tot sovint preocupa més deixar dita "una frase" que la transparència en estat pur. A tots, moltes gràcies: m'agradaria tenir un dia l'avinentesa de donar-los-ho personalment.

Naturalment, m'agradaria llegir també aquests treballs que me sembla entendre que, endemés, han fet sobre la meua obra.

Gràcies per tot, a tots. Una cordial salutació
de

Miquel Àngel Riera

FRANCESC LLADÓ
SA GRADUADA
07420 SA POBLA

Apreciat Miquel Àngel:

Els meus alumnes de 8è i jo assistirem fa unes setmanes a un recital de les teves poesies fet pe'n Pep Tosar i altres. Malgrat que el recital no s'adaptà gaire a les seves ments encara joves, veig que els va agradar prou. Varen fer un treball cada un sobre el recital i la teua poesia que va quedar bastant bé i vaig pensar que seria interessant que coneguesses les seves opinions. Son acabades de treure del forn i tal com n'han sortit, només amb les meves correccions ortogràfiques.

Pens que els agradaria sebre que t'han arribat, així que si pots trobar un foradet en les teves ocupacions t'agrairia que ens posassis dos mots.

Si t'interessa algun treball te'l donarien amb gust, no tens més que dir-ho.

Una forta encaixada.

Francesc Lladó (signatura)

Miquel Àngel Riera

29 de maig del 91

Benvolgut amic Francesc Lladó: Moltes, moltes gràcies per l'amable carta i per la tramesa de les d'aquest encantador grup d'alumnes. Tot en conjunt, m'ha emocionat de debò, i ho guardaré entre els papers que m'interessa salvar enmig d'un món on en veig passar tants. A dir veritat m'interessen més aquestes pinzellades espontànies d'aquesta gent joveníssima que les de molta gent més major aquí tot sovint preocupa més deixar dita "una frase" que la transparència en estat pur. A tots, moltes gràcies: m'agradaria tenir un dia l'avinentesa de donar-los-ho personalment.

Naturalment, m'agradaria llegir també aquests treballs que me sembla entendre que, endemés, han fet sobre la meua obra.

Gràcies per tot, a tots. Una cordial salutació de

Miquel Àngel Riera (signatura)

Serafi Sard Brunet, tècnica mixta

Estrofes per recordar-se

1955

Mai no heu reclamat la glòria ni les llàgrimes
 Ni l'orgue ni la pregària als agonitzants
 Onze anys ja fa el temps passa de pressa onze anys
 Vosaltres vau emprar només les vostres armes
 La mort no ha d'encegar els ulls dels Partisans

Als murs de les ciutats hi havia els retrats vostres
 Amb negres barbes de nit hirsutes i amenaçants
 El cartell que semblava una taca de sang
 Perquè no és bo de fer enunciar aquests noms
 Volien semblar amb por el pas dels caminants

Ningú semblava veure-us Francesos predilectes
 La gent sense ulls marxava com si no existissi
 Emperò al toc de queda uns dits secrets i errants
 Havien escrit sota les fotos MORTS PER FRANÇA
 I els matins ensopits ja van ser dissemblants

Tot tenia el mateix color de la gebrada
 Aquells darrers moments a finals de febrer
 I fou llavors quan un de vosaltres va dir serè
Ventura a tots ventura als que ens han de sobreviure
Moro sens odi en mi vers el poble alemany

Adéu les penes i els plaers Adéu les roses
Adéu la vida adéu tota la llum i el vent
Marie et vull feliç que sovint em recordis
Tu que romandràs dins la bellesa de les coses
Quan tot s'haurà acabat per sempre a Erivan

Un immens sol d'hivern posa llum al turó
Que la natura és bella i que em clivella el cor
Vindrà amb les nostres passes triomfants la justícia
Oh amor meu Melinée pobra òrfena meva
I et demano que visquis i vulguis tenir un fill

Varen ser vint-i-tres quan els fusells florien
 Vint-i-tres que abans d'hora varen donar el seu cor
 Vint-i-tres estrangers nogensmenys germans nostres
 Vint-i-tres amadors del viure intens a mort
 Vint-i-tres que clamaven per França en esbalmar-se.

Louis Aragon: «Strophes pour se souvenir», de *Le roman inachevé*

Traducció: **Jaume Pomar**

Darrere del finestral

$\text{♩} = 96$ Guillem Simó

1

5

9

14

Darrere del finestral 1/2

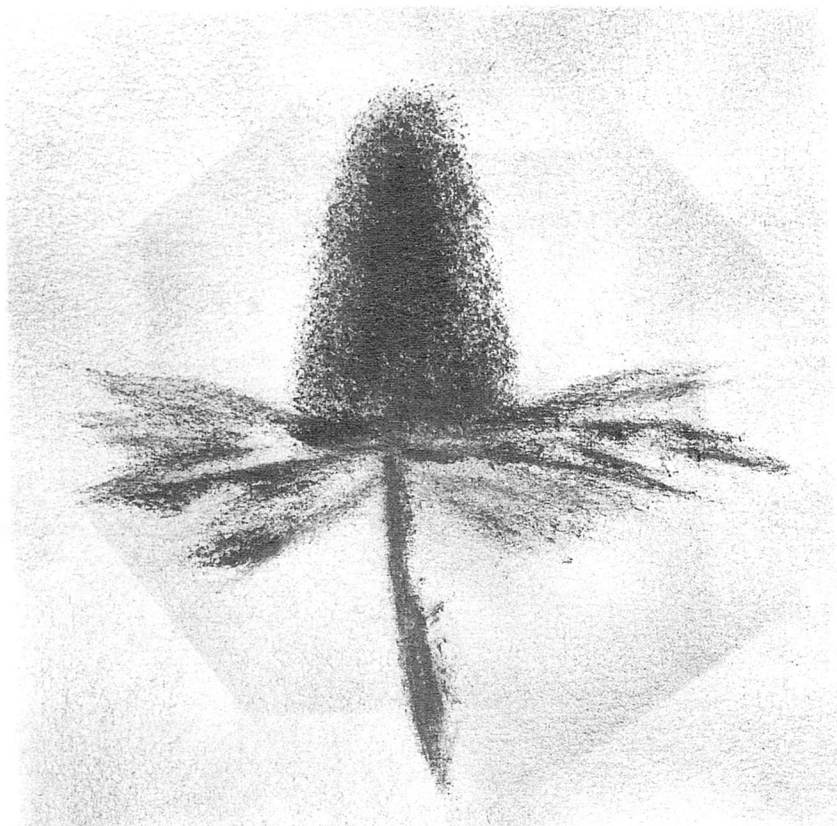
Darrere del finestral

Darrere del finestral on somia
a cops albira un regne atabalat
de cadmi, de disfressa. Just la lluna
s'ha engolit el seu solemne rebuig

i el record com un ànec desairós
s'enfila a la seva espatlla i l'esbronca,
poteja el seu dolç planter de deliris
rient-se del seu espant i del seu odi.

Guillem Simó

Del poemari inèdit *19 Poemes amb música (1973-2000)*

Francesc Bonet

20/1/2004

**INSTANT EN QUÈ ÍCAR
VA TORNAR A VOLAR I NO VA CAURE**

S'ajunta la gentada per a veure aquest miracle:
"Boig Ícar, com pots creure batent aquestes ales
que pots aixecar el cos pel vent com per escales?"
I el jove heroi contesta, absent de l'espectacle:

"Sentiu pel que jo visc: Desig d'abraçar el cel.
Mes he de prendre el risc de caure des del cim.
Si és just i genuí perseguir el vers sublim,
jo faig el meu camí seguint el meu anhel.

Vaig caure altres vegades, mes mai com per deixar
de viure pel meu somni. I amb cera resistent
i noves ales blanques, avui faré l'intent."

I alçant ràpid el vol, es comença a enlairar.
Cap àngel ni dimoni ha fet mai tal pujada.
Quan Ícar toca el sol, la gent mira engegada.

Inèdit

Rafel Serra Costa

No ho sé.

No sé perquè les espurnes resten mudes
i el camp està gebrat de feblesa.
Tampoc conec el cant del grill
ni el vol lluent de les espores.

Serà que Jenin està sembrat de runes
o que a Kabul les dones moren sense ulls?.
Serà que a Nigèria lapiden mares
o que a Manhattan volen les torres
com ocells perduts?

No ho sé,
però jo també voldria ésser morta
per ressuscitar amb la flaire del llorer,
vestida en randa del fum de l'ona
ornada amb el diamant líquid
que es suspèn de la teranyina
quan el dia torna.
I tornar,
tornar amb tota aquesta gent
com si fos un malson
per recomençar un nou dia
fet, tan sols, dels més bells somnis.

Àngels Cardona

Inèdit

Rainelda Palerm, pastel

Rainelda

Em dic Josep Pizà. Vaig néixer a Mallorca el 4 de juliol de 1976 a les dotze del migdia: el cel, esclarissat, netíssim, amb només un sol nigul allargassat talment un immens rèptil.

Sóc mestre d'Educació Primària i professor de català de Primer Cicle de Secundària, lletraferit, deixondit, feiner, exigent... M'agrada mirar la mar, les ones, eixerides, sempre amb ganes d'arribar, sempre amb ganes d'entornar-se'n... I mirant la mar, tornadissa, vaig néixer, sense cap pèl, llargarut com un dia sense pa...

I mirant la mar he crescut, i he volat a frec de les ones, potser amb el pensament... I...

I com que m'agrada molt explicar històries, he col·laborat durant un temps a un programa a Ràdio Mallorca, tot contant les narracions que més endins m'han arribat.

Dues de les obres que he escrit han obtingut un cert reconeixement. L'una porta per títol *El somni més bell*, i fou finalista als premis «Empar de Lanuza» de literatura infantil, al País Valencià. Encara roman sense publicar, perquè sols publicaven l'obra guanyadora, però sortirà, l'obra, per capítols, a «N'Alí» revista cultural d'Andratx; l'altra porta per títol *Gleves de sang que queien*, un relat breu que ha sigut publicat per l'ed. Cossetània, una editorial tarragonina, com a conseqüència d'haver quedat, l'obra, finalista dels premis «Tinet» 2001.

D'un temps ençà sóc col·laborador de «Punt Informatiu», el diari de Pollença, on em publiquen les poesies -tankas, per esser més exactes...- que els envii, i amb «N'Alí», la revista cultural d'Andratx, on tenc un espai obert que dedic, entre d'altres coses, a publicar entrevistes que faig jo mateix als escriptors més il·lustres de la nostra cultura. Cal destacar-ne les que he fet a Antònia Vicens, Miquel Rayó, Pere Rosselló, Pere Morey i Manel Alonso i Català, que, poc a poc, van sortint, una cada mes, en els plec d'aquella publicació andritxola. Cal afegir que recentment «Punt Informatiu» m'ha donat el seu vist-i-plau per publicar també altres "coses" -per exemple, entrevistes...-, no només poesia.

Per acabar, voldria afegir que, com a exuniversitari, he coordinat l'organització de diverses taules rodones d'escriptors a la UIB- assolint també el paper de moderador-presentador- en les que han participat Miquel Rayó, Rosa-Maria Colom, Antoni Serra, Biel Florit, Antoni Vidal Ferrando i Pere Morey...

TANKA DE PLUJA

Uns ulls de pluja
sobre mon foc es gronxen,
a colps m'esguarden...
On de mi la fam cóves
del vesc que m'empresona?

TANKA DELS GLAVIS

Cap endarrere
cap endavant, són glavis
d'embriaguesa
al cim des d'on retires
vels i d'escot m'inundes...

TANKA D'ESCUMA

Car respirant-te
té més racons, la vida,
si entre vorera
i paret tu ets muralla
d'escuma i de refugi.

Inèdits

Josep Pizà i Vidal

Tomeu Pinya i Oliver

TANKA DE SESTA

Err per la selva
tothora: cambra untada
d'àmfores fèrtils
de seda blanca i sesta
desfeta per fregar-la-hi.

TANKA DEL CEP

D'aixix, revòlver,
circs, guspires d'orxata,
antulls de l'úter
altiu, paracaigudes
del cep de ta gumia...

Josep Pizà i Vidal

Metamorfosi

Jeure amb tu al bell mig de la fogaina del desig
 dins un al·livió terrós prenyat de petons vermells,
 i agafar-te de la mà fortament mentre neix el plaer
 a la nostra carn emborratxada de petons i pessics.
 Fluir xopa del xarop galvànic de la teva pell
 entre palpacions insaciabls i llepades d'almesquí,
 o fondre'ns nus i en silenci sobre les pedres del camí
 tot seguint l'immens feix platejat d'una lluna ardent.
 Ser jo sent tu o ser els dos i ningú o potser a l'inrevés,
 darrere la riuada de pessigolles innocents d'un destí
 que bull salvatge i desbocat fora de l'abans i del després.
 I això, estimat meu, tan sols és l'aperitiu del nostre banquet,
 el dolç àpat sagrat del cos maurat amb les mans de l'infinit
 que lloa el goig dels pecats d'amor i luxúria de l'Edèn.

M. Mercè Domínguez

De Poemes de carn i paraules

El Tall editorial, Mallorca, març de 2003

Toni Riera, oli

Màximes de La Rochefoucauld

77

L'amor presta el seu nom a un nombre infinit de comerços que hom li atribueix, i en els quals no hi té més part que el Dux en allò que es fa a Venècia.

78

L'amor de la justícia no és en la majoria dels homes res pus que la por de patir la injustícia.

284

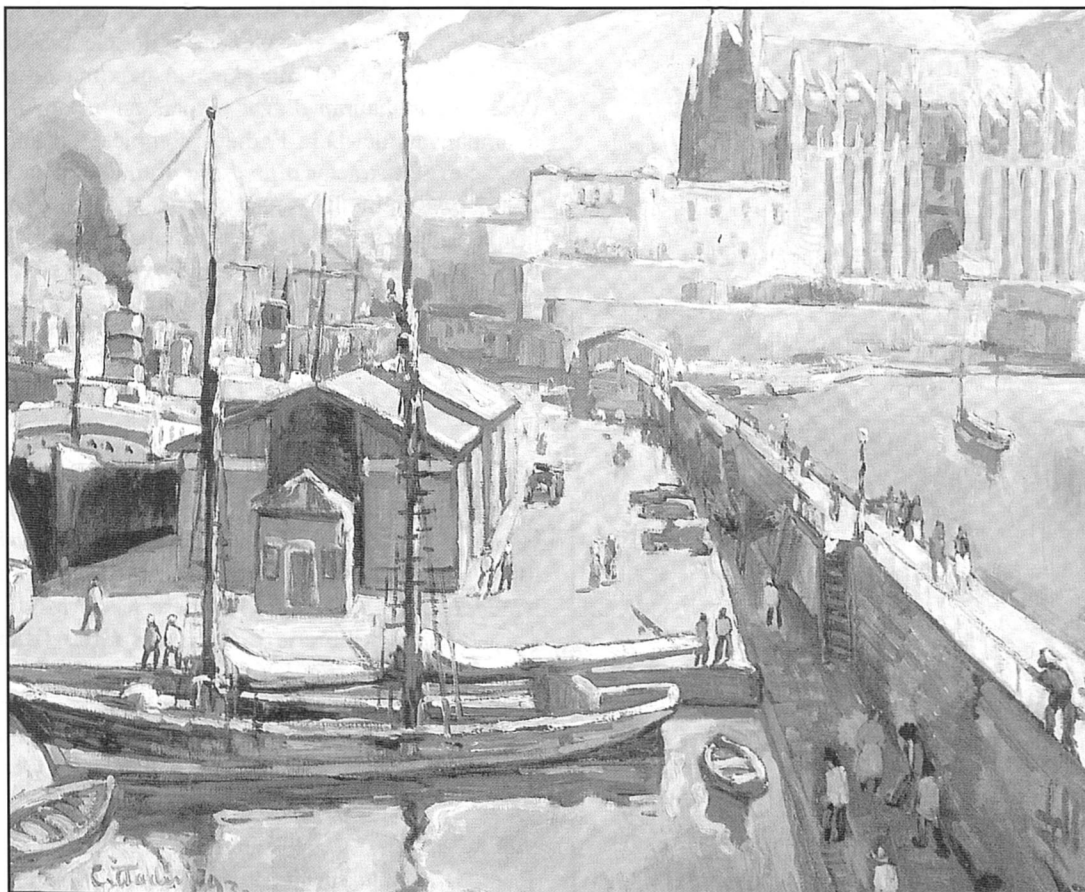
Hi ha malvats que serien més poc perillosos si no tinguessin gens de bondat.

441

En l'amistat i en l'amor sovint hom és més feliç per les que coses que ignora que no per les que sap.

Traducció de **Gabriel de la S. T. Sampol**

François, sisè duc de La Rochefoucauld (París 1613 - 1680), intervingué en política i en accions militars. Freqüentà el palau reial i els salons literaris de Mme de Sablé i de Mme de La Fayette. Escrigué diverses obres en prosa (narracions historio-gràfiques, retrats de personatges famosos, assaigs morals...). La seva obra més destacada són les seves *Màximes* (*Réflexions ou Sentences et Maximes morales*), escrites i revisades al llarg de catorze anys. L'estil d'aquestes màximes és caracteritzat per una concisió prodigiosa i l'ús de jocs de paraules i conceptuals, i el seu contingut és d'una gran profunditat de pensament, sovint força pessimista (característica relacionable amb el jansenisme), però tanmateix no mancat d'humor. Una il·lustre admiradora i comentarista de les *Màximes* fou la reina Cristina de Suècia.

Tito Cittadini: *Moll de Ciutat* (1932)

**CRISTALERIA
PEREZ SABATER**

Telèfons:

Paco 600 44 44 27

José 607 98 45 97

Toni 607 98 46 97

**Carrer de Son Magraner, núm. 4
Son Espanyol, (07120 Palma)**

Fax 971 43 90 01

**CRISTALERIA
PEREZ SABATER**

☎ 971 43 84 33

**Taller
aluminio**

Sis autors d'avui amb l'escola

Curs organitzat per l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics i
S'Esclop

— Del 19 de febrer al 1r. d'abril de 2004 —

Aina Ferrer Torrens

Victor Gayà

J. F. López Casasnovas

Lluís Maicas

Gabriel S.T. Sampol

Antoni Vidal Ferrando

19 de febrer	Lluís Maicas	18,30 h.
4 de març	Antoni Vidal Ferrando	18,30 h.
11 de març	Victor Gayà	18,30 h.
18 de març	Aina Ferrer Torrens	18,30 h.
25 de març	Gabriel de la S. T. Sampol	18,30 h.
1 d'abril	Joan Francesc López Casasnovas	17,30 h.

A l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics

Carrer Marià Canals, núm. 13, Palma
Telèfons: 971-910060 i 971-246675, fax 971-910061, e-mail: escola.mitjans@stei-i.org

Curs de formació del professorat. 1 crèdit.
Data límit d'inscripció: 16 de febrer 2004.
Llista definitiva d'admesos: 17 de febrer
Informació: www.stei-i.org
i telèfon núm. 971 - 910060

NOTES

- **S'Esclop, Quadern cultural** no tornarà cap original no sol·licitat i es reserva els criteris de selecció i tipogràfics. El escrits lliurats -d'una extensió màxima de tres fulls a doble espai- hauran d'anar signats amb nom i llinatges i acompanyats del D.I., l'adreça completa i d'un telèfon de contacte. Si es tracta d'un escrit d'un col·lectiu, el signarà, com a mínim, un dels seus components, que se'n responsabilitzarà. En cas de voler fer-nos suggerències, o si voleu comunicar-nos les vostres idees, enviau-les a l'apartat 332, 07181 Palmanova, (Calvià), Mallorca, Balears.

PUNTS DE VENDA

- **S'Esclop, Quadern cultural** es pot adquirir per subscripció anual (6 números per 13,50 euros) i és a la venda, a 3,25 euros p.u., a la **Llibreria Sagitari** (c/ Joan Miró, 62 d'El Terreno, Palma); **Norma Còmics** (als carrers Nuredduna 7, de Palma i Francesc Martí Móra, 14, d'Es Fortí - Palma); llibreria **La rosa als llavis** (Ramon Llull núm. 16, Palma), **Illa de Llibres-Cipcem** (La Misericòrdia, Palma), a **Santiveri** (c/ Torcuato Luca de Tena, 18, Palma), **Paper & co** (c/ Pérez Galdós, 3, Palma), i també en els quioscs de l'associació **Gira-sol** a l'Hospital General, Son Dureta i Joan March (Caubet).

Paisanatge urbà

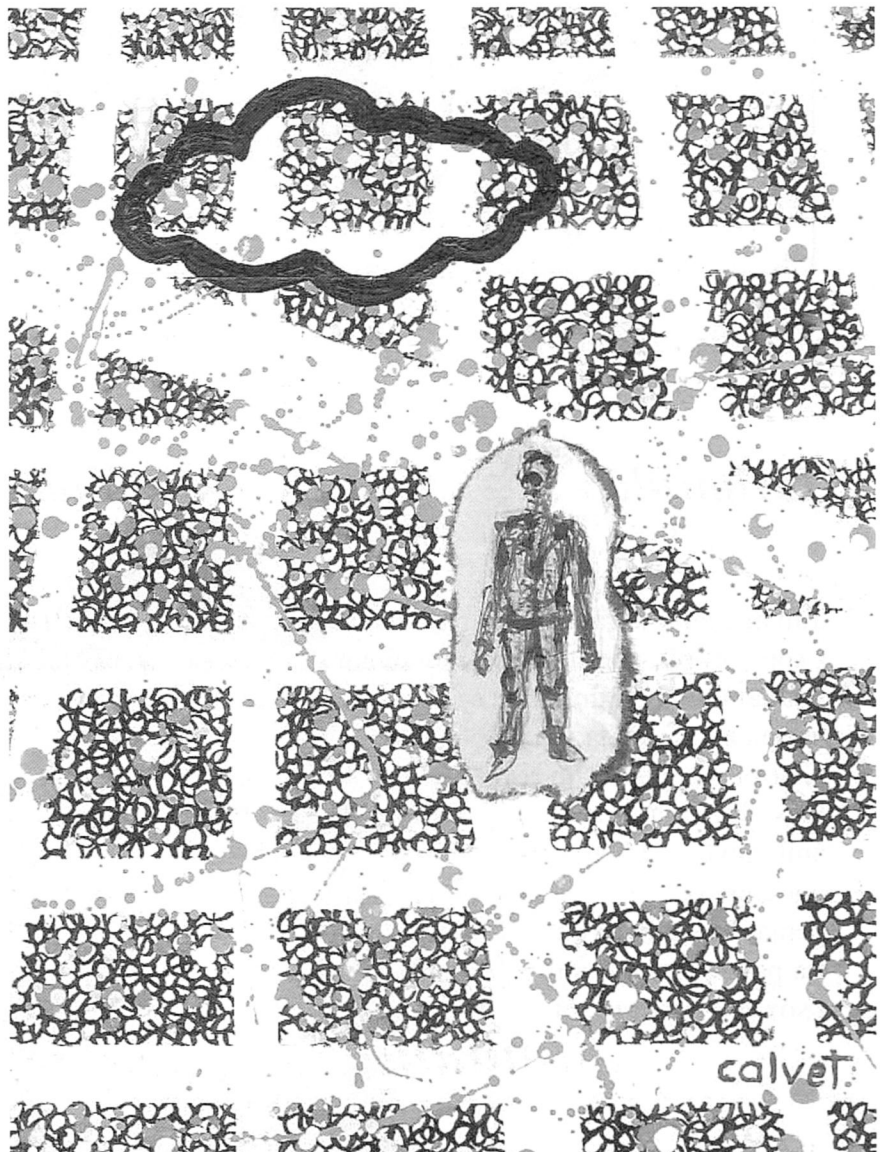
Et fons com un autòmat més
Pels carrers de la ciutat.
Plou.

Ronda de Sant Pere.
Mires les cares afusellades per la indolència,
per la histèria d'arribar tard, pel greix
que deixa el metro a les mans.
El temps no s'insinua,
S'intueix quan tencs arcades d'algun record.

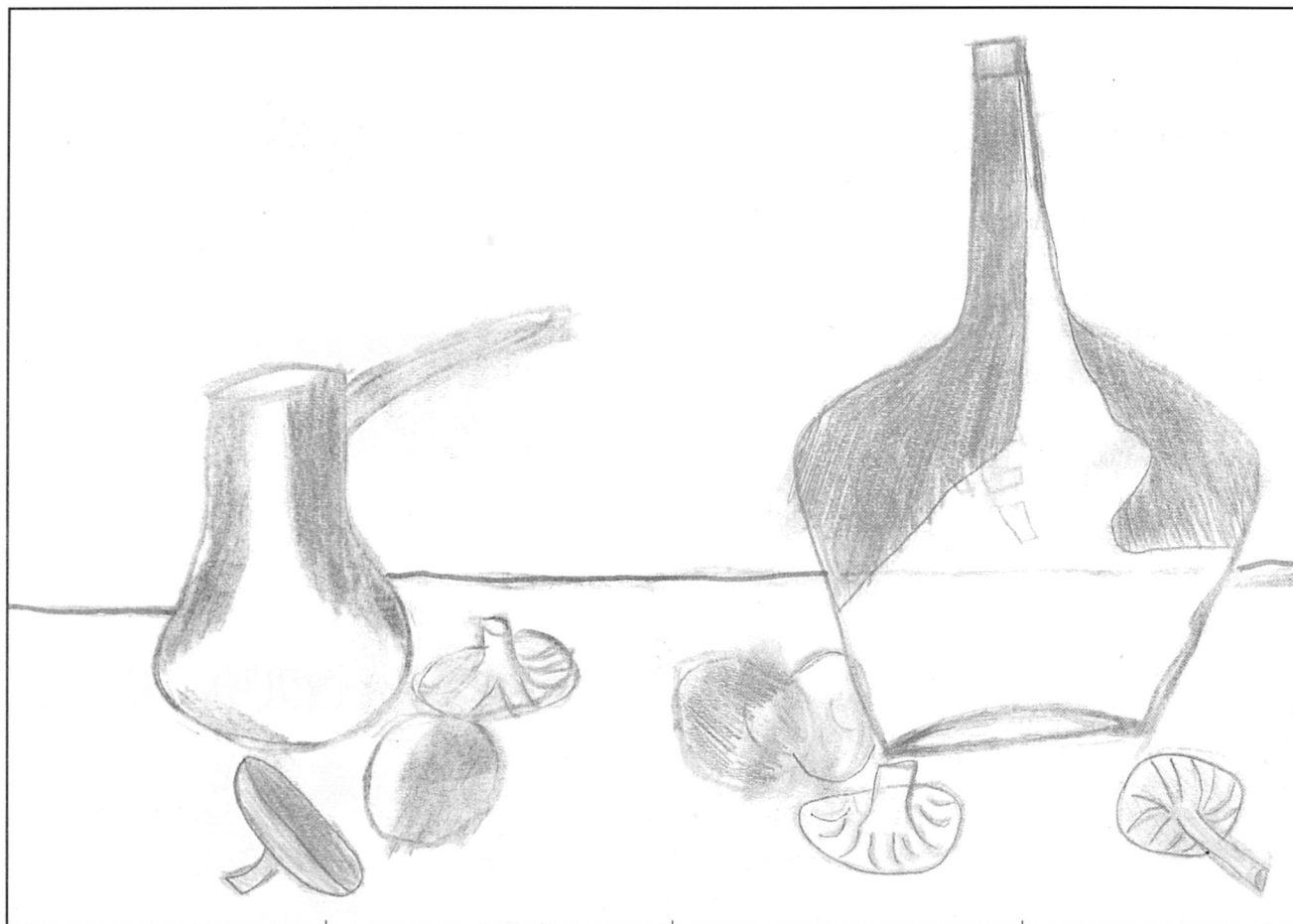
Rambla de Catalunya amb Provença.
A l'esquerra hi ha un indigent
Despullat pel comerç lliure
Que no mossega,
Que no estima,
Que no et castiga,
Només pretén ser peató.
A la sreta
Hi ha un mormó que encara empenya.

Repartieses taüts.
Enyores l'illa.

Tomeu Vanrell

Francesc Calvet

Josep Mas, dibuix

Taràntula

Tatuada amb la ràbia d'un traç insípid
 - sobre el pit, però també sobre el cor -
 una taràntula de tinta i de sang,
 em pica i em mata, un a un els amors.
 Gelosa, vinguda d'un record fosc,
 l'aixafo al matí, però a la nit torna,
 amb noves estratègies, misteriosa,
 per enganxar-me a la teranyina,
 penjar-me dels bastiments de la soledat.
 La palpo quan em miro al mirall,
 i sovint veig com somriu en silenci.

Soul

És el paisatge el que es mou rera els vidres
 de la fugida impossible que emprens.
 Al teu voltant passen pins, metzineres,
 seqüències d'una vida que esbufegues.
 Escapes, i no deixes res enrera
 - tot ho transformes en enyor rabiós -.
 Ets la flama en fuga que es menja el vent,
 escriu-me una postal des de cap lloc.

Pau Janer.

Inèdits

ZAMBRA DE MARIPAZ

Flor del matí a Sevilla,
com una illa
entre la gent que passava,
vaig descobrir-te, bonica
i rebonica.

Ja tot el seny em deixava.

*Morena, estels verds, gata,
deté els teus peus ací
que vull fer-te una pregunta
i tu em diràs sí o sí.*

Però ella, sense aturar-se
ni deixar-se contemplar,
alçava el cabet, rient-se.
Volgué, 'sta cobla, entonar:

*El meu nom és Maripaz,
aquesta boca, doncs mel
i si tu la vols besar
més val que proves la fel.
Una no enganya ningú,
els homes són per a mi
com la pell de serp que algú
xafava vora el camí.*

Deguí fer cas *la chiquilla*,
nard de Sevilla,
puix per seguir-la a *la Viuda*,
eixe *tablao* amb *solera*,
la primavera
en el seu cant fou caiguda.

Serrana, *careta mora*,
vinilla, *xatet de vi*,
per què la cançó agonitza?
Per què?, dis-m'ho tu, robí...
Mes ella no contestava,
doncs tot m'ho havia dit.
Tornant en tren a València,
omplia un record la nit:

*El meu nom és Maripaz.
Pareixes mozo cabal.
Que sí, que em tens d'adorar
com a la Verge i la sal.
Gràcia essencial d'aquest lloc,
pell bruna, somriure blanc.
Pren-me la mà com a poc,
que jo et prendré fins la sang.*

Inèdit

Josep Ferran Valls

Àngel Baldovino

L'obra literària d'Orwell

George Orwell és un dels autors més importants de la primera meitat del segle XX en llengua anglesa. «George Orwell» és el pseudònim literari del escriptor britànic Eric Arthur Blair, nascut a Motihari, a l'Índia, (25-VI-1903) i mort a Londres (22-I-1950). Estudià en el col·legi d'Eton. Com a policia, fou destinat, durant set anys, a Birmània; després residí a París. S'instal·là a Anglaterra, on exercí de venedor de llibres i de mestre d'escola. Dedicat a la literatura i al periodisme, en el conjunt de la seva obra destaquen *Homenatge a Catalunya*, 1984 i *La revolta dels animals*. Durant la Guerra Civil, va participar, amb les milícies del POUM, al front d'Aragó. La Barcelona revolucionària de finals del 1936 i començaments del 1937 li causà una forta impressió i féu que modificàs la seva inicial simpatia pel partit comunista per un acostament a les posicions anarquistes; després, al llarg de la Segona Guerra Mundial, va treballar per a la BBC. A *Homenatge a Catalunya* denuncia la política dels comunistes com a contrarevolucionària. Segons Orwell: "*Els comunistes no podien guanyar la guerra, perquè no volien fer la revolució*". A part de la consideració que pugui merèixer la seva opinió sobre els esdeveniments polítics coetanis, amb *Homenatge a Catalunya* va aconseguir fer un dels documents més importants d'aquell temps i d'aquell conflicte bèl·lic.

- ***Homenatge a Catalunya***, l'escrit és de 1937, és testimoni viu de les seves impressions en el front d'Aragó i de la Barcelona revolucionària del 1936. Va ser publicat per Ariel; s'ha reeditat (sense censura) per Destino.

- ***Animal Farm***, es va publicar el 1946, és una fàbula sobre la degeneració i el destí de la revolució russa. *La revolta dels animals* va ser publicada en català per Vergara (1964) i, més tard, per Destino (1993) i encara hi ha una altra traducció posterior, editada per Edicions 62. Orwell explicà: "*La meva intenció era fer una sàtira de la revolució russa. Però volia que tengués una aplicació més, ja que pens que aquest tipus de revolució (conspiració violenta dirigida per gent inconscientment desitjosa de poder) només pot dur a un canvi d'amos*".

- **1984**. És la darrera obra que escriví; es tracta d'una virulenta al·legació i una advertència contra el perill dels totalitarismes; com va explicar Orwell a Francis A. Henson, del Sindicat d'Obrers de l'Automòbil dels EUA: "*L'escenari del llibre és Gran Bretanya per destacar que les races anglo-parlants no són millors per naixement que qualsevol altra i que el totalitarisme, si no se combat, podria triomfar a qualsevol banda*". Se la considera com l'obra mestra antitotalitària. George Orwell no va feia distincions entre els dictadors (Hitler i Stalin, per a ell, representaven el mateix: governs que res a veure tenen amb l'esquerra). Orwell també va ser un excel·lent assagista i l'any 1968, se'n publicaren quatre toms, de *The Collected Essays*.

- ***Burmese Days***: Entre 1922 i 1927, Eric Arthur Blair ("George Orwell") va treballar com a policia a Birmània, allò representà una dura experiència formativa que té reflex en aquesta novel·la, on fa la crítica de l'imperialisme britànic.

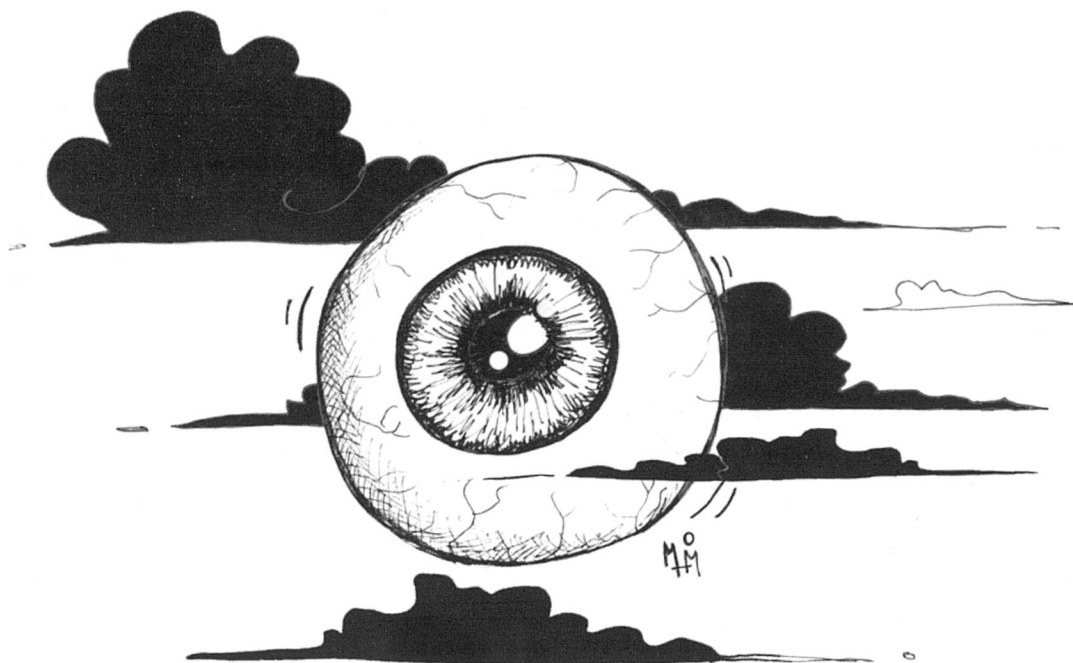
- ***Sense ni cinc a París i Londres***: Entre 1928 i 1931, degut a la seva consciència política i mogut per la vocació literària, va viure en condicions paupèrrimes a París i a Londres, en la seva primera obra literària, narra l'experiència que suposaren aquells feixucs anys. Va ser editada en català per Edicions 62.

- ***The way Wigan Pier***: (1935) La visita personal a una zona minera en decadència va ser decisiva perquè es radicalitzàs socialment i política.

- ***El lleó i l'unicorni***, es tracta d'un interessant assaig polític, escrit el 1941, on reflecteix la seva postura respecte del socialisme democràtic anglès; Orwell està convençut que, si se s'aprofiten adequadament les circumstàncies revolucionàries que es podrien crear durant la guerra contra Alemanya, és possible implantar-lo immediatament.

R.

George Orwell menjava nins

Marilús Miranda

El juliol de l'any 2001, la plaça George Orwell de Barcelona estrenava les noves càmeres de video-vigilància que acabava d'adquirir l'ajuntament de la ciutat on Orwell visqué les experiències més intenses -que no és dir poc- de la seva curta vida, per tal de "controlar la delinqüència". Començava així una tirallonga de diversos i sarcàstics homenatges al gran escriptor nascut a l'Índia i que a una de les seves novel·les més conegudes, *1984*, descrivia un mecanisme de control social anomenat telepantalla.

El passat mes de juny, pocs dies abans de complir-se el centenari del seu naixement, (l'any 1903) l'historiador polític Timothy Garton Ash publicava un extens article al diari anglès «The Guardian», en el qual es relatava una suposada delació que hauria fet Orwell als serveis secrets britànics. En realitat, es tracta d'una vella història, donada a conèixer fa tres anys i segons la qual l'escriptor, que al 1949 es trobava internat a un hospital anglès malalt de tuberculosi i conscient que li quedaven pocs mesos de vida, hauria facilitat una llista d'artistes i intel·lectuals, dels que sospitava que podien ser comunistes, a Celia Kirwan, qui, segons sembla, treballava per un nou servei d'informació del Foreign Office dedicat a contrarestar la propaganda soviètica. El mecanisme de difamació i intoxicació del "dissident polític" l'havia descrit magistralment Orwell a la seva novel·la *Animal Farm* quan un dels líders de la revolta animal, el porc Boladeneu és expulsat del Mas dels Animals.

Continuant amb la sèrie d'"homenatges", a l'autor d'obres emblemàtiques del segle XX, la nova edició en castellà del seu altre llibre més conegut, *Homage to Catalonia*, editat per Tusquets, ha aparegut amb el títol d'*Orwell en España*. La coartada per a tal impostura és que el volum incorpora a més a més de l'edició definitiva i sense els talls imposats en anteriors edicions per la censura franquista, diverses cartes, articles i informacions que complementen el magnífic testimoni d'Orwell sobre la seva participació com a brigadista internacional a la Guerra del 1936-1939. El cert és que la

documentació aportada es podia haver presentat com un annex al llibre, que és el que en realitat és, i així haver mantingut el títol original. No haver-ho fet així revela que l'editorial entengué que *Homenaje a Cataluña* hauria estat un títol poc comercial i poc exposable als mostradors de les llibreries de la xenòfoba Espanya estricta. El despropòsit representa un autèntic monument als conceptes de "novoparla" i "pensadoble" descrits a 1984 i un sentidíssim tribut a la feina del protagonista de la novel·la, Winston Smith: rescriure la història.

I per acabar d'arrodonir aquesta antologia d'antihomenatges, cal no oblidar que un dels programes de la tele-porqueria europea duu el nom del concepte inventat per Orwell: "El gran germà". Res. Pecatta minutta si ho comparam amb els avenços que estan experimentant els darrers anys, en aquest món dominat per Bush, Blair, Aznar, Berlusconi i Sharon, els tres lemes emblemàtics del règim totalitari d'Oceania que els personatges de 1984 troben escrits a cada racó de la seva tènica ciutat:

*"la guerra és pau
la llibertat és esclavitud
la ignorància és força"*

En definitiva, l'antiutopia descrita en diversos llibres per George Orwell s'assembla cada dia més a la realitat. O a l'inrevés. I Orwell ho ha patit en la pròpia pell de la seva memòria.

Nosaltres com que no voldríem ser acusats del terrible delictes d'haver incorregut en l'abominable "crim-de-pensa", ens afegim amb fruïció als homenatges a un dels escriptors imprescindibles del segle passat i afirmam sense complexos (i per descomptat sense proves!) que l'autor de *Sense ni cinc a París i Londres*, era canibal: George Orwell menjava nins.

Tomeu Martí i Florit

POESIA FRANCESA D'AVUI

Gérard Noiret, nascut el 1948, és membre de la redacció de diversos diaris i revistes i exerceix la crítica; a més dirigeix tallers d'escriptura. Ha publicat més de set llibres. En destacarem: *Le commun des mortels* (Ed. Actes Sud), del qual el crític Henri Deluy va dir: "...un llibre aspre, la dificultat del qual crea una necessitat i en subratlla el reeiximent. Aquest és el seu tema fonamental: viure és difícil, escriure és difícil".

Maties Tugores i Garau

De là, ils imaginent mieux les galaxies
lorsqu'il faudra aux nébuleuses
un millier d'années pour émettre la moindre lumière.
Encore qu'il s'agisse d'une vue de l'esprit.
Même eux hésitent
entre l'hypothèse d'une expansion
inextinguible de l'univers
vers la fin des énergies,
et celle d'une régression vers le big bang,
que des vigies pourraient un jour détecter
grâce à d'infimes modifications du rayonnement.
Des vigies comparables aux jeunes gens
qui chantent, bien dans leur voix,
la main sur l'oreille,
mais l'Etre élevé au carré du carré.

En retrait, des anges qui peuvent tout connaître
de telles vies,
boivent juste l'apparence du rosé.
Ils sont installés de manière
à ce que le dossier ne déchire point leurs ailes.
Le drapé des vêtements,
les couleurs aussi montrent
qu'ils dorment volontiers dans les fresques.
Quand la dernière odeur,
claquant des doigts, éteint la fontaine,
ils se lèvent et marchent au-delà des granges.

Prédateurs mille fois haïs, ils furent,
par les bals et par les chœurs,
ceux qui remportèrent le plus de succès.
Bien qu'aujourd'hui ils légifèrent et se montrent attentifs
à l'honneur de leurs filles, aux écarts
du chant les plus infimes,
on distingue toujours dans les combes,
l'insomnie
des femmes dans lesquelles gît un écorché.

Les femmes de leur âge n'ont pas de véhicule
et réclament qu'on les accompagne,
ce à quoi ils répondent en exigeant le silence
jusqu'à l'arrivée de la Rousse aux bijoux,
et les moues suggèrent alors qu'avec elle...
Seulement, ils mentent et le savent
de part et d'autre de la table,
car, en dépit de profils de médaille,
ils n'inventent et n'envient que proche d'eux.

D'allà estant, imaginem millor les galàxies
quan es farà necessari a les nebuloses
un miler d'anys per emetre la més petita llum.
Encara que es tracti d'una vista de l'esperit.
Ells mateixos dubten
entre la hipòtesi d'una expansió
inextinguible de l'univers
cap al final de les energies,
i la d'una regressió cap el big bang,
que vigies podrien un dia detectar
gràcies a ínfimes modificacions de la radiació.
Vigies comparables als joves
que canten, bé en la seva veu,
la mà a l'orella,
però l'Ésser elevat al quadrat del quadrat.

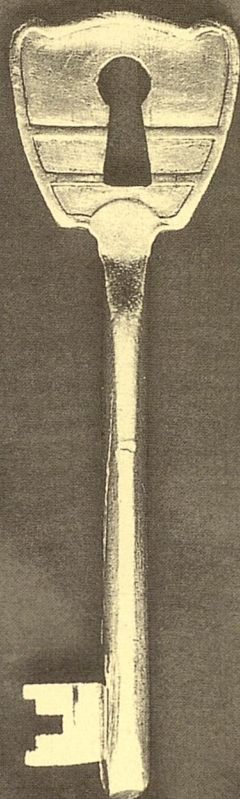
A darrera, dels àngels que tot ho poden conèixer
Les vides dels quals,
beuen només l'aparença del rosat.
Estan instal·lats de manera
que el respall no esqueixi llurs ales.
La tela dels vestits,
els colors també assenyalen
que dormen de bona gana en els frescs.
Quan la darrera olor,
picant de mans, apaga la font,
s'aixequen i caminen més enllà dels pallers.

Depredadors mil vegades odiats, foren,
pels balls i pels cors,
els qui obtingueren el màxim d'èxit.
Encara que avui legislen i es mostren atents
a l'honor de llurs noies, a les desviacions
del cant les més ínfimes.
Hom distingeix sempre dins les comes,
l'insomni
de les dones en les quals s'encaua un escorxat.

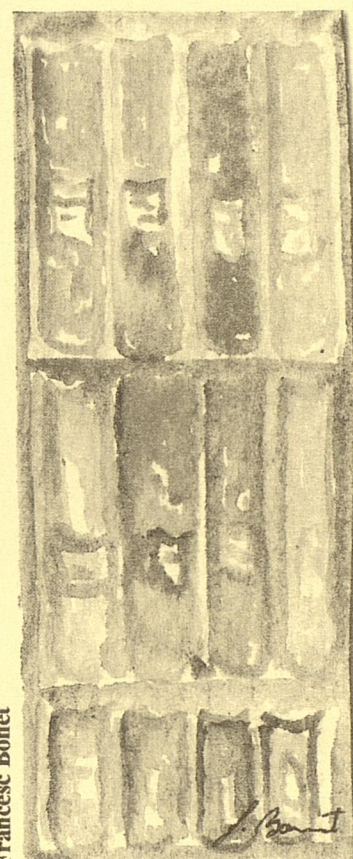
Les dones de la seva edat no tenen vehicle
i reclamen que hom les acompanyi,
el que ells responen exigint el silenci
fins a l'arribada de la Rossa amb joies,
i les ganyotes suggereixen aleshores que amb ella...
Tan sols, menteixen i ho saben
a banda i banda de la taula,
car, a despit de perfils de medalla,
inventen i envegen tan sols que a prop d'ells.

VIATGE AL COR

Lluís Maicas

Los Iconos de Ferón

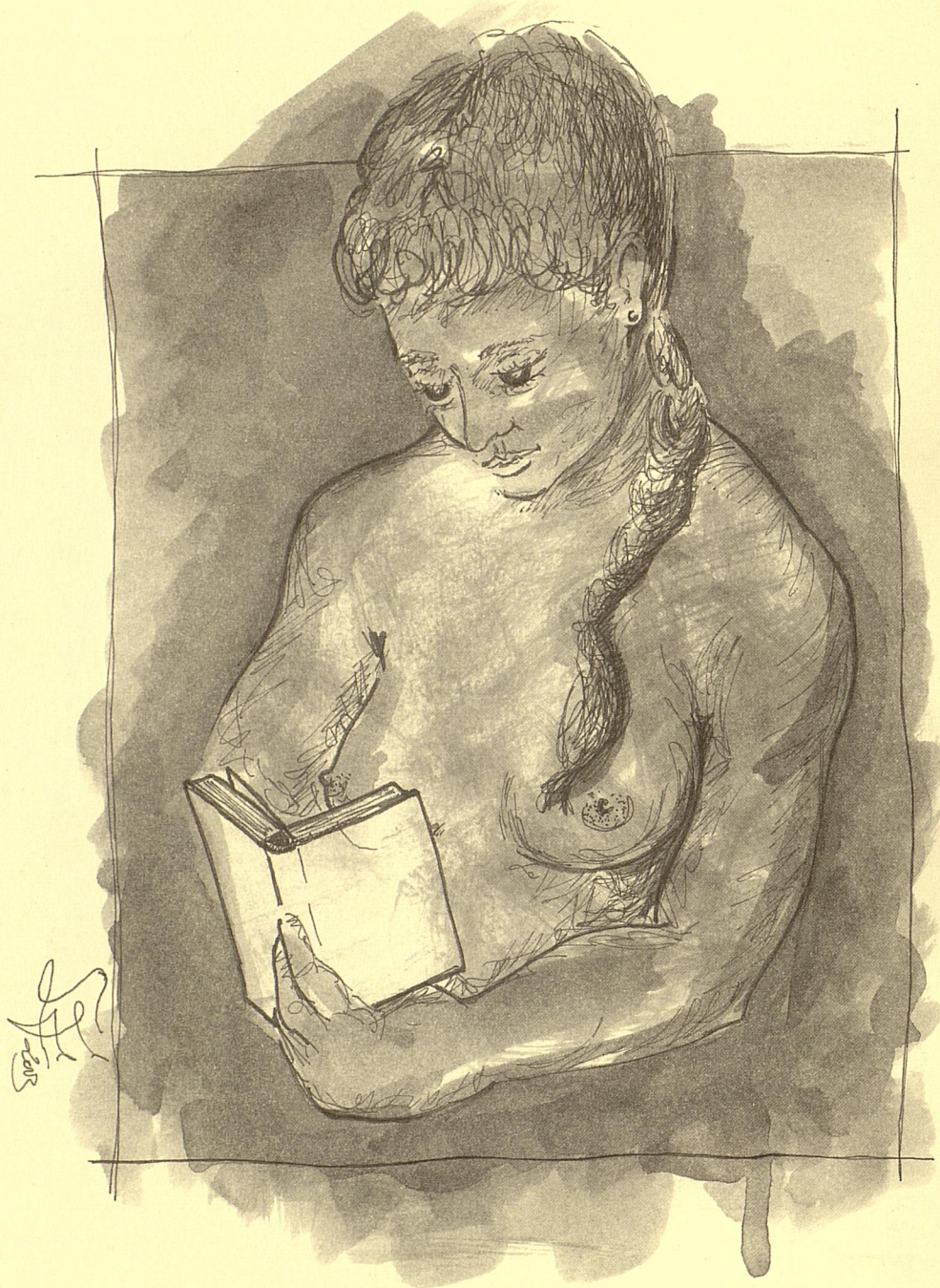
Francesc Bonet

Sant Jordi 2004

S'Esclop

Quadern cultural

Els subscriptors de *S'Esclop*, rebran, dins el núm. 14, com a obsequi per a Sant Jordi 2004, l'obra *Viatge al Cor* de **Lluís Maicas** i el punt de llibre, amb la imatge dissenyada per **Francesc Bonet**

Lluís Florenc, dibuix Dona llegint

AIRE ACONDICIONADO - EQUIPAMIENTO HOTELERO

HUMICLIMA

SERVICIO Y GARANTIA

www.humiclimate.com

HUMICLIMA - Camí Vell de Bunyola, 39 - Pol. Ind. San Castelló - Palma de Mallorca - Tel. Oficinas 971 431 216 - S.A.C. 971 431 090 - Fax 971 200 228 - 971 754 751 - E-mail: humiclimate@humiclimate.com

KLIMA HOTELS - Avda. 16 de Julio, 53 - Pol. Ind. San Castelló - Palma de Mallorca - Tel. Oficinas y S.A.C. 971 900 390 - Fax 971 900 395 - E-mail: klimahotels@ono.com